

Psalm 15: *Domine, quis habitabit?*

(Een musiceerstuk,
v. David)

*Ene, wie zal te gast zijn in uw tent,
wie wonen op de bergtop van uw heiligdom?*

Zij kwam en wist nog niet
wie ze was, laat staan
wie ze kon worden. Ze had
alleen een bijna lege tas.
Wij wachtten af.

Ik vond het rare mensen.
Ze sloegen niet en praatten
met elkaar. Lazen boeken. Schoon
was het daar. Ik wachtte,
maar waarop?

Zag ze ons? In elk geval
vond ze ons eten lekker. Dat
was al heel wat. Ach lieverd,
dachten wij, kom maar!

Ik ben gebleven. Eerst gewoon
om 't eten. Later toch om meer.
Eigenlijk wel om alles. En
ze zagen me.

Het duurt altijd langer
dan je wilt. En nooit
komt alles goed.
Maar voor haar kwam heel
veel beter.